

Številka: 018-012/2023-4  
Datum: 27. 2. 2023

## SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata, ter dr. Mateje Škabar, kot članice senata, in Igorja Luzarja, kot člana senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Varovanje objektov, ljudi in premoženja ter prevoz in varovanje gotovine*«, v sklopu 1: »*Varovanje objektov, ljudi in premoženja v Izpostavi azilnega doma v Logatcu*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja VAROVANJE GALEKOM, družba za varovanje, d.o.o., Podjetniško naselje Kočevje 1, Kočevje, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Cukrov o.p, d.o.o., Tivolska cesta 48, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Urad Vlade RS za oskrbo in integracijo migrantov, Cesta v Gorice 15, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 27. 2. 2023

### odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika v sklopu 1: »*Varovanje objektov, ljudi in premoženja v Izpostavi azilnega doma v Logatcu*«, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, številka 430-76/2022/39 z dne 5. 1. 2023.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 8.225,28 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

### Obrazložitev:

Naročnik po odprtem postopku izbira stranke, s katerimi bo sklenil okvirne sporazume za izvajanje storitev varovanja objektov, ljudi in premoženja ter prevoza in varovanja gotovine v štirih sklopih.

Obvestilo o naročilu je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 13. 10. 2022, pod številko objave JN006979/2022-B01, v Uradnem listu Evropske unije pa dne 14. 10. 2022, pod številko objave 2022/S 199-565167.

Naročnik je dne 5. 1. 2023 na Portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, številka 430-76/2022/39, z dne 5. 1. 2023, iz katerega izhaja, da je kot stranko okvirnega sporazuma v sklopu 1: »*Varovanje objektov, ljudi in premoženja v Izpostavi azilnega doma v Logatcu*« izbral po merilu drugouvrščenega ponudnika AKTIVA VAROVANJE d.d., Kraljeviča Marka ulica 5, Maribor (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Vlagatelj, prvouvrščeni ponudnik v sklopu 1, je zoper naročnikovo odločitev o izbiri stranke okvirnega sporazuma v navedenem sklopu z vlogo z dne 17. 1. 2023 vložil zahtevek za revizijo. V zahtevku zatrjuje, da je naročnik popolnoma prezrl namen finančnega zavarovanja, ki ga je predpisal v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in je ponudbo vlagatelja neupravičeno izločil iz postopka javnega naročanja. Iz odločitev Državne revizijske komisije izhaja, da je namen zavarovanja za resnost ponudbe predvsem v možnosti naročnika, da se zavaruje pred morebitnimi neresnimi ponudniki, ki po sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila ne bi želeli skleniti pogodbe. Ključna lastnost zavarovanja za resnost ponudbe je njegova unovčljivost. Skladno s prakso Državne revizijske komisije je finančno zavarovanje del ponudbe, ki ni povezan s tehničnimi specifikacijami, ceno ali drugimi elementi, ki vplivajo na razvrstitev ponudb, namen finančnega zavarovanja pa je resnost izkazovanja volje ponudnika, da je zavezan s svojo ponudbo. Razlikovanje med ponudbo in finančnim zavarovanjem se (med drugim) nedvomno razteza na rok veljavnosti obeh dokumentov. Slednjemu pritrujuje tudi naročnik, ki je v 16. členu dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zapisal: »*Finančno zavarovanje za resnost ponudbe mora veljati najmanj 10 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe. Če ponudnik v ponudbi navede daljši rok veljavnosti ponudbe od zahtevanega, mora biti le-ta pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja./.../*«. Naročnik je torej predvidel možnost, da ponudniki podajo ponudbe z daljšim rokom veljavnosti, kot to minimalno zahteva dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila. Edina zahteva, ki jo je naročnik za takšen primer določil, je, da mora biti rok veljavnosti ponudbe pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja. Vlagatelj je navedenemu pogoju nedvomno zadostil, saj je v ponudbi predložil bančno garancijo z rokom veljavnosti do 27. 2. 2023, kar je več kot 100 dni od minimalnega roka za oddajo ponudb (rok za oddajo ponudb je bil 15. 11. 2022). Naročnik je z izločitvijo vlagateljeve ponudbe kršil načelo sorazmernosti iz 8. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), saj je njegova razlaga namena instituta finančnega zavarovanja za resnost ponudbe neskladna tako z zakonodajo kot tudi z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije. Poleg tega je potrebno izpostaviti, da je tudi izbrani ponudnik – enako kot vlagatelj – predložil bančno garancijo z veljavnostjo do 27. 2. 2023. Posledično bi moral naročnik enako obravnavati vlagatelja in izbranega ponudnika. Naročnik je torej kršil načelo enakopravnosti iz 7. člena ZJN-3. Odločitev naročnika, da izloči (zgolj) ponudbo vlagatelja, je torej nezakonita, naročnik pa je tudi ni obrazložil. Poleg navedenega vlagatelj zatrjuje tudi, da izbrani ponudnik po njegovem mnenju ne izpolnjuje kadrovskih zahtev predmetnega javnega naročila in je njegova ponudba zato nedopustna. Glede na navedeno vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugotovi in razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila za sklop 1, zahteva pa tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 20. 1. 2023 izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Zatrjuje, da so vlagateljeve navedbe o neizpolnjevanju kadrovskih zahtev in posledični nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika neutemeljene in pavšalne. Izbrani ponudnik namreč izpolnjuje vse zahteve naročnika, tudi kadrovske. Vsak ponudnik je moral že v fazi oddaje ponudbe za posamezen sklop predložiti seznam vseh kadrov (varnostnikov), ki bodo sodelovali

pri izvajanju del predmetnega javnega naročila, kar je ustrezno izpolnil tudi izbrani ponudnik. Glede na navedeno izbrani ponudnik predlaga zavrnitev zahtevka za revizijo.

Naročnik je s sklepom, številka 430-76/2022/63 z dne 31. 1. 2023, zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljen, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povračilo stroškov postopka. Naročnik v sklepu navaja, da je v točki 16 I. dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zapisal, da mora zavarovanje za resnost ponudbe veljati najmanj 10 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe. Dalje je zapisal, da mora biti v primeru, če ponudnik navede daljši rok veljavnosti ponudbe od zahtevanega, le-ta pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja. Vlagatelj je sam podal daljšo veljavnost ponudbe od zahtevane, vendar to ne pomeni, da mu ni treba slediti naročnikovi zahtevi glede elementa veljavnosti v skladu z zahtevami naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnikova dolžnost je, da sledi razpisnim zahtevam tudi pri pregledu in ocenjevanju ponudb, pri čemer gre ugotoviti, da vlagatelj ni upošteval navodil naročnika v primeru finančnega zavarovanja za resnost ponudbe. Naročnik v konkretnem primeru tudi ni mogel pozivati vlagatelja na dopolnitev. Glede na namen in vlogo zavarovanja za resnost ponudbe gre namreč po stališču Državne revizijske komisije za tisti del ponudbe, katerega pomanjkljivosti praviloma ni mogoče odpravljati s popravilanjem ali dopolnjevanjem, takšno pa je tudi stališče Direktorata za javno naročanje (MJU). Vlagatelj navaja, da ima njegovo finančno zavarovanje enak datum veljavnosti kot finančno zavarovanje izbranega ponudnika (tj. 27. 2. 2023), pri tem pa ne upošteva datumov veljavnosti ponudb in zahteve po veljavnosti finančnega zavarovanja za resnost ponudbe. Finančno zavarovanje izbranega ponudnika namreč velja 12 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe, vlagateljevo pa zgolj 5 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe. Glede na navedeno naročnik ni kršil načela enake obravnave ponudnikov, saj so bili vsi ponudniki obravnavani enako, brez razlikovanja. Naročnik tudi ni kršil načela sorazmernosti. Vlagatelj je bil seznanjen s pogoji, ki jih je določil naročnik, imel pa je tudi možnost opozoriti naročnika na kršitve, v kolikor je menil, da so zahteve neskladne z zakonodajo, ter vložiti zahtevek za revizijo zoper dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, pa tega ni storil. Dalje je neutemeljen očitke vlagatelja, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje kadrovske zahteve predmetnega javnega naročila za sklop 1. Izbrani ponudnik je namreč v ponudbi predložil Obrazec št. 5 »Seznam kadrov za sklop št. 1 – LOGATEC«, v katerem je skladno z zahtevami naročnika navedel kadre. Naročnik je zahteval najmanj 25 varnostnikov, izbrani ponudnik jih je navedel 28. Glede na navedeno je zahtevek za revizijo po oceni naročnika potrebno zavrniti kot neutemeljen.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 2. 2. 2023 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 3. 2. 2023 opredelil do navedb naročnika iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi dodatno navaja (le), da se naročnik ni opredelil do vlagateljevih navedb o namenu, značilnostih ter elementih finančnega zavarovanja za resnost ponudbe, v preostalem delu pa vztraja tako pri pravovarstvenem predlogu kot tudi pri vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je odločitev naročnika o izločitvi (oziroma zavrnitvi) vlagateljeve ponudbe nezakonita, svoje odločitve pa naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila (oziroma v odločitvi o izbiri stranke okvirnega sporazuma) v sklopu 1 po zatrjevanju vlagatelja tudi ni obrazložil.

Z izpostavljenimi navedbami vlagatelj naročniku očita, da odločitve o oddaji javnega naročila (oziroma odločitve o izbiri stranke okvirnega sporazuma) v sklopu 1 ni obrazložil v delu, ki se nanaša na izločitev (oziroma zavrnitev) vlagateljeve ponudbe. Ker je obrazložnost odločitve o oddaji javnega naročila (oziroma odločitve o izbiri stranke okvirnega sporazuma) ena od predpostavk za učinkovito pravno varstvo, je Državna revizijska komisija najprej obravnavala vlagateljev očitke o neobrazloženosti navedene odločitve.

Splošno pravilo o tem, kaj mora vsebovati odločitev o oddaji javnega naročila (enako pa tudi odločitev o izbiri stranke okvirnega sporazuma), da jo je mogoče šteti za obrazloženo, je vsebovano v 90. členu ZJN-3. Ta v tretjem odstavku določa, da sprejme naročnik odločitev o oddaji javnega naročila najpozneje v roku 90 dni od roka za oddajo ponudb, pri čemer mora ta odločitev vsebovati:

- razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran, in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo;
- značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma;
- razloge za zavrnitev prijave vsakega neuspešnega kandidata k sodelovanju;
- v primeru izvedbe pogajanj ali dialoga, kratek opis poteka pogajanj in dialoga s ponudniki.

Navedena določba tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ki naročniku nalaga, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila (in v njej med drugim navede tudi razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika), je bistvena za zagotavljanje pravice do učinkovitega pravnega varstva ponudnikov. Šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega varstva, saj jim omogoči, da se seznani s poglobljenimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se po lastni presoji odločijo, ali jo bodo izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da pa bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi in jasnimi razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu odločitve o oddaji javnega naročila.

Četudi zakon ne določa kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila, pa je slednje skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-163/2016, 018-135/2017, 018-113/2021) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge do te mere, da se lahko ponudniki seznani z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Čeprav ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o oddaji javnega naročila, pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih (pravnih in dejanskih) dejstev, ki utemeljujejo naročnikovo odločitev.

Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru na podlagi vpogleda v odločitev o izbiri stranke okvirnega sporazuma v sklopu 1 ugotavlja, da je naročnik v zvezi z vlagateljevo ponudbo v njej navedel:

*»Naročnik je preveril dopustnost najugodnejše ponudbe in ugotovil, da je ponudnik GALEKOM d.o.o. kljub jasnim določbam naročnika v 16. točki I. dela dokumentacije, kjer je naročnik določil: "Finančno zavarovanje za resnost ponudbe mora veljati najmanj 10 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe", oddal časovno krajše zavarovanje za resnost ponudbe po EGP-758. Ponudnik je v Obrazcu št. 1 "Podatki o ponudniku in izjave ponudnika" navedel datum veljavnosti*

*ponudbe 22. 2. 2023, priložena bančna garancija pa ima naveden datum veljavnosti 27. 2. 2023. Naročnik ugotavlja, da ponudnik GALEKOM d.o.o. ni upošteval navodil naročnika in zato je ponudbo izločil iz postopka javnega naročanja./.../«.*

Državna revizijska komisija na podlagi preučitve citirane obrazložitve ocenjuje, da je naročnik v odločitvi o izbiri stranke okvirnega sporazuma v sklopu 1 jasno in konkretno navedel razlog za izločitev (oziroma zavrnitev) vlagateljeve ponudbe kot nedopustne. Iz odločitve namreč jasno izhaja, da bi moral vlagatelj, čigar ponudba je veljavna do 22. 2. 2023, glede na citirano določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po mnenju naročnika predložiti bančno garancijo, ki velja najmanj 10 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe in ne zgolj do 27. 2. 2023.

Ob upoštevanju navedenega se Državna revizijska komisija ne more strinjati z vlagateljem, da naročnik odločitve o izbiri stranke okvirnega sporazuma v sklopu 1 ni obrazložil v delu, ki se nanaša na izločitev (oziroma zavrnitev) vlagateljeve ponudbe, saj je v izpodbijani odločitvi jasno in konkretno navedel odločilna dejstva, na katera je oprl odločitev o izločitvi (oziroma zavrnitvi) vlagateljeve ponudbe kot nedopustne. Nenazadnje pa ne gre spregledati niti, da je vlagatelj v obravnavani zadevi vložil zahtevek za revizijo, v katerem (med drugim) zatrjuje, da je v obravnavanem postopku oddaje javnega naročila predložil bančno garancijo za resnost ponudbe z ustreznim rokom veljavnosti. Navedeno tako le še dodatno potrjuje zaključek Državne revizijske komisije o tem, da vlagateljevi navedbi o neobrazloženosti odločitve o zavrnitvi njegove ponudbe v sklopu 1, s katero je vlagatelj utemeljeval trditev o neobrazloženosti odločitve o izbiri stranke okvirnega sporazuma v sklopu 1, ni mogoče slediti.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija obravnavala med strankama nastali spor o tem, ali je naročnik ravnal skladno z določbami ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo vlagatelja v sklopu 1 zavrnil kot nedopustno, ker vlagatelj – po navedbah naročnika – ni predložil finančnega zavarovanja (tj. bančne garancije) za resnost ponudbe z veljavnostjo, ki bi bila skladna z zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Iz 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 izhaja, da je dopustna ponudba tista, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

Naročnik lahko v postopku oddaje javnega naročila zahteva tudi finančno zavarovanje za resnost ponudbe (prim. drugi odstavek 93. člena ZJN-3). Kadar naročnik določi zahtevo za predložitev finančnega zavarovanja za resnost ponudbe, mora upoštevati pravila iz Uredbe o finančnih zavarovanjih pri javnem naročanju (Uradni list RS, št. 27/2016; v nadaljevanju: Uredba), ki je bila izdana na podlagi tretjega odstavka 93. člena ZJN-3. Uredba v 2. in 4. členu določa, da lahko naročnik v postopku oddaje javnega naročila (če to opravičuje tveganje, povezano s predmetom ali okoliščinami javnega naročanja) zahteva, da mu ponudnik predloži finančno zavarovanje za resnost ponudbe, finančno zavarovanje za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti in finančno zavarovanje za odpravo napak v garancijskem roku. Kot primerne instrumente finančnih zavarovanj za zavarovanje navedenih obveznosti Uredba v 3. členu navaja bančno garancijo, kavcijsko zavarovanje zavarovalnice, menico ali denarni depozit, naročnik pa lahko določi tudi drug instrument finančnega zavarovanja, če meni, da zagotavlja zadostno zavarovanje za izpolnitev ponudnikovih obveznosti. V skladu s 6. členom Uredbe lahko naročnik zahteva finančno zavarovanje za resnost ponudbe, če mora obvestila v zvezi z javnim naročilom blaga ali storitev poslati v objavo v Uradni list Evropske unije. Katero finančno zavarovanje za resnost ponudbe bo

zahteval in kakšna mora biti njegova vsebina (npr. višina, rok veljavnosti, rok in način predložitve instrumenta naročniku, pravila o unovčenju, krajevna pristojnost za reševanje sporov), mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 4. člena Uredbe določiti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali v objavljenem povabilu k sodelovanju.

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (gl. dokument številka 430-76/2022/4 z dne 10. 10. 2022) pod poglavjem »I. Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe in zahteve naročnika«, v točki »16. Finančno zavarovanje za resnost ponudbe« (med drugim) določil:

*»Ponudnik mora, kot finančno zavarovanje za resnost ponudbe, v ponudbi predložiti kavcijsko zavarovanje zavarovalnice ali bančno garancijo za resnost ponudbe/.../.*

*/.../*

*Finančno zavarovanje za resnost ponudbe mora veljati najmanj 10 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe. Če ponudnik v ponudbi navede daljši rok veljavnosti ponudbe od zahtevanega, mora biti le-ta pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja./.../.*

Kot že pojasnjeno, je naročnik vlagateljevo ponudbo izločil oziroma jo kot nedopustno zavrnil z obrazložitvijo, da je ponudba vlagatelja veljavna do 22. 2. 2023, priložena bančna garancija pa do 27. 2. 2023, zato po mnenju naročnika ni izpolnjena zahteva iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, da mora finančno zavarovanje za resnost ponudbe (tj. bančna garancija) veljati najmanj 10 dni od dneva izteka veljavnosti ponudbe.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila predvidel možnost, da ponudniki predložijo ponudbe z daljšim rokom veljavnosti, kot je to bilo (minimalno) zahtevano v navedeni dokumentaciji. Edina zahteva, ki jo je naročnik za takšen primer določil, je bila po navedbah vlagatelja ta, da mora biti rok veljavnosti ponudbe pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja. Navedeni zahtevi je vlagatelj, kot zatrjuje sam, nedvomno zadostil, saj je v ponudbi predložil bančno garancijo z rokom veljavnosti do 27. 2. 2023. Po drugi strani naročnik (po vsebini smiselno) zatrjuje, da je vlagatelj sicer res predložil ponudbo z veljavnostjo, daljšo od zahtevane, vendar to še ne pomeni, da mu ni treba slediti naročnikovi zahtevi, v skladu s katero mora finančno zavarovanje za resnost ponudbe veljati najmanj 10 dni od dneva izteka veljavnosti ponudbe (ne pa zgolj 5 dni od dneva izteka veljavnosti ponudbe, kolikor velja vlagateljeva bančna garancija).

Med strankama je torej nesporno, da je vlagatelj v konkretnem primeru predložil ponudbo z daljšim rokom veljavnosti, kot je to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik. Med vlagateljem in naročnikom tudi ni spora o tem, da je vlagatelj v okviru ponudbene dokumentacije predložil bančno garancijo z rokom veljavnosti, daljšim od roka veljavnosti ponudbe. Navedeno je potrjeno tudi s pregledom ponudbene dokumentacije vlagatelja, ki pokaže, da je bila vlagateljeva ponudba veljavna do 22. 2. 2023 (gl. Obrazec št. 1 »Podatki o ponudniku in izjave ponudnika«), vlagateljeva bančna garancija pa do 27. 2. 2023 (gl. predloženo bančno garancijo).

Med strankama je tako spor o tem, ali je rok veljavnosti bančne garancije, ki jo je v konkretnem primeru predložil vlagatelj, skladen z zahtevami naročnika iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija na podlagi preučitve zgoraj citirane določbe iz 16. točke I. poglavja (dela) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ugotavlja, da je naročnik zahteval, da

mora biti predloženo finančno zavarovanje za resnost ponudbe veljavno najmanj 10 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe. V nadaljevanju je naročnik določil še: *»Če ponudnik v ponudbi navede daljši rok veljavnosti ponudbe od zahtevanega, mora biti le-ta pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja.«*

Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da je naročnik s citirano določbo dopustil možnost, da ponudniki predložijo ponudbe z daljšim rokom veljavnosti, kot ga je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik. Edina zahteva, ki jo je naročnik za takšen primer določil, je bila ta, da mora biti rok veljavnosti ponudbe pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja. Iz tega pa sledi, da je ponudba z daljšim rokom veljavnosti od zahtevanega – glede na navedeno določbo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila – skladna s citirano določbo navedene dokumentacije, če je rok veljavnosti finančnega zavarovanja za resnost ponudbe v takšnem primeru (najmanj) enak ali daljši od roka veljavnosti ponudbe.

Navedena določba dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je – ob (nespornem) dejstvu, da je vlagatelj predložil ponudbo z daljšim rokom od zahtevanega – ključnega pomena za odločitev Državne revizijske komisije v obravnavani zadevi. Ker je tako vlagatelj, kot že ugotovljeno, predložil ponudbo z rokom veljavnosti do 22. 2. 2023 in bančno garancijo z rokom veljavnosti do 27. 2. 2023, gre ugotoviti, da je rok veljavnosti bančne garancije za resnost ponudbe daljši od roka veljavnosti ponudbe. Ob upoštevanju navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je rok veljavnosti ponudbe, ki jo je predložil vlagatelj, pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja (tj. bančne garancije) za resnost ponudbe, s tem pa je izpolnjena naročnikova zahteva v zvezi z veljavnostjo finančnega zavarovanja za resnost ponudbe, ki je pravno relevantna za obravnavani primer.

Takšnega zaključka ne more spremeniti naročnikovo stališče o tem, da bi moral vlagatelj, četudi je predložil ponudbo z rokom veljavnosti, daljšim od zahtevanega, v zvezi z rokom veljavnosti finančnega zavarovanja za resnost ponudbe upoštevati tudi zahtevo, v skladu s katero mora finančno zavarovanje za resnost ponudbe veljati najmanj 10 dni od dneva izteka roka veljavnosti ponudbe. Kot že obrazloženo, je naročnik – neodvisno od primera, ko ponudniki predložijo ponudbo z rokom veljavnosti, ki je enak roku, kot ga je v zvezi z veljavnostjo ponudb (minimalno) zahteval naročnik – posebej uredil primer, ko ponudniki predložijo ponudbo z rokom veljavnosti, ki je daljši od zahtevanega, za ta primer pa je posebej določil tudi rok veljavnosti finančnega zavarovanja za resnost ponudbe. Ker je naročnik za primer, ko ponudniki predložijo ponudbo z rokom veljavnosti, daljšim od zahtevanega, hkrati izrecno zahteval (le), da mora biti (v takšnem primeru) rok veljavnosti ponudbe pokrit z instrumentom finančnega zavarovanja, ne pa, da mora finančno zavarovanje za resnost ponudbe veljati najmanj 10 dni od dneva izteka veljavnosti ponudbe, se Državna revizijska komisija z obravnavano navedbo naročnika ne more strinjati.

Ob upoštevanju navedenega, Državna revizijska komisija zaključuje, da je naročnik s tem, ko je v sklopu 1 izločil (oziroma kot nedopustno zavrnil) ponudbo vlagatelja iz razloga neustreznega roka veljavnosti bančne garancije, kršil obravnavane določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, s tem pa tudi 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev v sklopu 1: *»Varovanje objektov, ljudi in premoženja v Izpostavi azilnega doma v Logatcu«*, kot izhaja iz dokumenta *»Odločitev o oddaji javnega naročila«*, številka 430-76/2022/39 z dne 5. 1. 2023.

Ker je Državna revizijska komisija že na podlagi navedenega ugotovila, da je vlagatelj uspel izkazati naročnikovo kršitev v obravnavanem postopku, posledično pa je razveljavila odločitev o izbiri stranke okvirnega sporazuma v sklopu 1, se v nadaljevanju ni opredeljevala do navedb vlagatelja o domnevni kršitvi načela sorazmernosti (8. člen ZJN-3) in o tem, da je bila bančna

garancija izbranega ponudnika veljavna do istega datuma kot vlagateljeva. Izpostavljene navedbe so bile namreč usmerjene v zatrjevanje iste kršitve (tj. nezakonita izbira stranke okvirnega sporazuma v sklopu 1), posledično pa njihova obravnava ne bi mogla v ničemer vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije. Poleg tega Državna revizijska komisija ni obravnavala vlagateljevih navedb o domnevni nedopustnosti ponudbe izbranega ponudnika zaradi zatrjevanega neizpolnjevanja kadrovskih zahtev, dokaze, ki jih je v tej zvezi predlagal vlagatelj, pa je zavrnila kot nepotrebne. Vlagatelj, v konkretnem postopku oddaje javnega naročila prvouvrščeni ponudnik, namreč s temi (tudi sicer pavšalnimi in nekonkretiziranimi) navedbami ne bi več mogel spremeniti oziroma izboljšati svojega položaja v obravnavanem postopku oddaje javnega naročila.

Državna revizijska komisija tudi ni obravnavala obširnih vlagateljevih navedb o namenu, značilnostih in elementih finančnega zavarovanja za resnost ponudbe, saj te niso bile pravno relevantne za odločitev v obravnavani zadevi, iz istega razloga pa ni obravnavala niti navedb naročnika o tem, da naročnik ni mogel pozivati vlagatelja na odpravo pomanjkljivosti predložene bančne garancije.

Skladno z določili tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen. Naročnik naj torej v primeru, če bo z obravnavanim postopkom oddaje javnega naročila nadaljeval, dopustnost ponudb presoja skladno z določbami ZJN-3 ter dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pri čemer naj upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo uveljavlja tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je glede na navedeno vlagatelju na podlagi 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) kot potrebne priznala naslednje opredeljeno navedene stroške:

- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v višini 3.000 točk po tar. št. 44/1 OT (kolikor je zahteval vlagatelj in s tem sam zamejil višino navedenega stroška), kar ob upoštevanju vrednosti točke 0,60 EUR in 22 % DDV (pooblaščenca odvetniška družba je zavezanka za plačilo DDV) znaša 2.196,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku v višini 40 točk (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk), izračunane v skladu s tretjim odstavkom 11. člena OT, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 29,28 EUR, ter
- strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 6.000,00 EUR.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 8.225,28 EUR, ki jih mora naročnik vlagatelju povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa (in ne od pravnomočnosti odločitve o zahtevku za revizijo, kot to brez pravne podlage zahteva vlagatelj), v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

**Pravni pouk:**

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:  
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,  
član Državne revizijske komisije

**Vročiti:**

- vlagatelju,
- pooblaščenцу vlagatelja,
- naročniku,
- izbranemu ponudniku,
- RS MJU.

**Vložiti:**

- v spis zadeve, tu.